

года.“ А на источната страна: оржженному Донскаго казачьяго № 18-го полка Петру Устинскому умершему отъ рани въ сражение съ турками 15 января 1878 года“

Сраженията около Разградъ и завземанието на града.

Слѣдъ прогласявянието на войната, въ този градъ е натрупана силна войска и расположена по височинитѣ около града: Карабулакъ, Арнаутъ-Кьой, Хюсенче и пр. Тъзи войска била подъ началството на Абдулъ-Керимъ паша а послѣ на Мехмедъ-Али паша.

Единъ кавалерийски отрядъ отъ 700 д. поддържанъ отъ пѣхота и артилерия, билъ нападнатъ отъ руситѣ и на 31-й юлий разбитъ въ с. Жидинъ на 12 в. отъ Разградъ.

Въ двѣ сражения на 11-й авг. при с. Аясларъ руситѣ имали единъ офицеринъ убитъ и 66 солдати, а ранени 11 офицери и 274 д. солдати. Турскитѣ загуби, обаче, били много по-голъми.

Презъ м. окт. Мехмедъ-Али въ споразумѣние съ Сюлейманъ паша потеглилъ къмъ Търново да се съединятъ за общо дѣйствиe противъ руситѣ, нъ не му се удало.

Единъ отрядъ отъ неговата войска завардилъ мѣстата около с. Езерче, нъ една руска конница отъ 80 д. нападнала, турцитѣ се разбѣгали и твърдѣ малцина сполучили да се избавятъ.

Освѣтъ избититѣ въ преслѣдванието, 580 д били ранени съ шикъ въ гърба и закарани въ болницата при станцията. Между убититѣ се намиралъ и командира Азисъ паша, а Фейзула паша билъ раненъ, който слѣдъ малко врѣме умрѣлъ.

На 14-й ян. дошла въ града една чета черкези и приготвила се да нападне българскитѣ дюгени и кщца за грабежъ. Обаче каймакамина Назифъ-бей, който билъ много добъръ човѣкъ и всякой пхтъ покровителствувалъ българетѣ, съ своитѣ жандарми и съ 50 д. отъ четата *Алтанъ-Заде*, която квартирувала въ кщцата на Кара-Шѣя, прогонили черкезитѣ ¹⁾.

На 15-й турското население било извѣстно че презъ нощта ще напустне града и ще замине за Шуменъ. Коман-

¹⁾ Тъзи войска била съставена отъ доброволци изъ Цариградъ и като синове на благородни и богати бейове, оставили я да квартирува въ града. Тя се отнасяла съ българетѣ еднакво както и съ турцитѣ.